

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/102/2020
Identifikačné číslo spisu: 8019200607
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8019200607.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: PaedDr. I. N., narodený XX. L. XXXX, bytom v L. Y. Č.. XXX, právne zast.: JUDr. Martinou Fabianovou, advokátkou so sídlom v Hencovciach, Hencovská č. 2043/178, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 12. júla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2019/210, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 08. júla 2020, č.k. 6Sa/21/2019-68, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 08. júla 2020, č.k. 6Sa/21/2019-68 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného z 12. júla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2019/210 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde voči žalovanému v rozsahu 100 %.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 08. júla 2020, č.k. 6Sa/21/2019-68 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 12. júla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2019/210, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranou nad Topľou zo 04. augusta 2015, Číslo: VT1/OPPNKAPČ/SOC/2015/36507-0005. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 16 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. o

peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) nevyhovel žiadosti žalobcu o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom z 10. júla 2015. Dôvod rozhodnutia spočíval v tom, že u žalobcu sa nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, nakoľko zo strany posudkového lekára mu bola stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 30 % podľa kapitoly XII, časť A, položka č. 1 písm. b/ prílohy č. 3 k menovanému zákonu.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného preskúmal v intenciách § 1 ods. 1,2, § 2 ods. 1,2,3, § 11 ods. 1,2,3,6,11,12, § 12 ods. 1-4, § 14 ods. 11, § 16 ods. 1,2, § 53 ods. 1,2, § 55 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v Tretej hlave Tretej časti SSP upravujúcej správnu žalobu v sociálnych veciach za primeraného použitia ustanovení o všeobecnej správnej žalobe podľa Prvej hlavy Tretej časti SSP a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že príslušný lekárske posudok bol vypracovaný v súlade s § 11 zákona č. 447/2008 Z.z., obsahoval všetky zákonom predpísané náležitosti plynúce z prílohy č. 2 k zákonu č. 447/2008 Z.z. Posudkoví lekári v súlade s touto prílohou formálne popísali všetky odborné lekárske nálezy predložené žalobcom s ich diagnostickými závermi a v lekárskom posudku sa podrobne zaoberali všetkými zistenými klinickými diagnózami a druhom zdravotného postihnutia aj s odôvodnením určenia miery funkčnej poruchy pri jednotlivých týchto zdravotných postihnutiach. Zaoberali sa riadne posúdením zdravotného stavu a funkčného postihnutia žalobcu komplexne posúdením každej jednej klinickej diagnózy s uvedením záverov, ich hodnotenie bolo presvedčivé, vychádzalo z diagnostických záverov uvedených v lekárske správach, ktoré predložil žalobca v konaní. Za neodôvodnenú považoval krajský súd námietku žalobcu, že posudkoví lekári nevzali do úvahy aj lekárske správy neurochirurga MUDr. T. z 22. augusta 2016, MUDr. T. z 28. augusta 2017, neurologické vyšetrenia MUDr. Y. z 05. januára 2016, z 05. februára 2016, pretože tieto odborné vyšetrenia sú súčasťou objektívneho nálezu lekárskeho posudku a sú v ňom popísané. Tvrdenia žalobcu, že osobné vyšetrenie posudkovými lekármi dňa 30. januára 2018 nebolo objektívne a nezaujaté, a že jeho zdravotný stav žalobcu spĺňal všetky znaky druhu zdravotného postihnutia podľa kapitoly XII, časť A, položka č. 1 písm. d/ prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z. považoval súd za jeho subjektívne tvrdenia, ktoré neboli nijakým dôkazom ani inou objektívnou skutočnosťou podložené. K námietke žalobcu, že posudkoví lekári neuviedli, ktoré odborné vyšetrenie a konkrétny popis zdravotného stavu a diagnostický záver odôvodňoval stanovenie hlavnej diagnózy astma bronchiale, a nie hlavnej diagnózy ochorenia chrbtice, krajský súd poukázal na ustanovenie § 12 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., podľa ktorého, ak má fyzická osoba viac funkčných porúch, miera funkčnej poruchy sa určí podľa miery funkčnej poruchy zodpovedajúcej druhu zdravotného postihnutia s najvyšším percentuálnym ohodnotením. Keďže podľa lekárskeho posudku u žalobcu bola bronchiálna astma stredne ťažká perzistujúca určená s mierou funkčnej poruchy 40 % a v prípade ochorenia chrbtice mierou funkčnej poruchy 30 %, je zrejmé, že iba toto zdravotné postihnutie, t.j. bronchiálna astma mohla byť rozhodujúcim zdravotným postihnutím, podľa ktorého sa miera funkčnej poruchy určila.

4. Uzavrel, že zo zákona č. 447/2008 Z.z. nevyplýva, že každý nepriaznivý zdravotný stav spĺňa kritériá ťažkého zdravotného postihnutia a tým aj podmienky pre kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. Zákon v prílohe č. 3 popisuje v jednotlivých kapitolách medicínske diagnózy a ich charakteristiky určujúce špecifické požiadavky na stupeň (druh, kvalitu, rozsah či štádium) zdravotného postihnutia a určuje mieru funkčnej poruchy vyjadrenú v percentách. Až po zistení prítomnosti vyššie uvedených atribútov závažnosti uvedenej pri jednotlivých diagnózach, ktoré zodpovedajú miere funkčnej poruchy viac ako 50 %, možno konkrétne ochorenia kvalifikovať ako ťažké zdravotné postihnutie. Posudzovanie miery funkčnej poruchy podľa menovaného zákona patrí výlučne do právomoci príslušných posudkových lekárov a iba takýto lekárske posudok môže byť podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu vo veci kompenzácie, respektíve rozhodovania o žiadosti o vydanie parkovacieho preukazu. V rámci posudzovania zákonnosti napadnutých rozhodnutí správny súd neposudzuje vecnú správnosť odborných medicínskych záverov, ale len zákonnosť

postupu, pri ktorom boli medicínske závery prijaté. Krajský súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj z administratívneho konania, ktoré mu predchádzalo, nezistil pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti žiadny rozpor so zákonom. Zo záverov lekárskeho posudku jednoznačne vyplýva, že žalobcu nemožno považovať za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, lebo miera funkčnej poruchy u žalobcu nepresahuje 50 %. Z uvedených dôvodov žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán rozhodli v súlade so zákonom, ak žiadosť žalobcu o vydanie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom zamietli.

5. Z uvedených dôvodov krajský súd považoval námietky žalobcu za nedôvodné a správnu žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

6. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP a žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný, nárok na náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k žalovanému nezistil dôvody, pre ktoré by bolo spravodlivé po žalobcovi požadovať náhradu trov konania.

II.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

9. Konkrétne namietal, že v konaní došlo k porušeniu princípu právnej istoty a princípu predvídateľnosti práva, vrátane predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, namietal zaujatosť sudkyne, ako aj to, že mu nebolo na pojednávaní umožnené záverečné zhrnutie svojich návrhov pred vyhlásením rozhodnutia.

10. Správny orgán náležite nedbal na dostatočné, jasné a zrozumiteľné, presvedčivé a úplné zdôvodnenie, a to aj s uvedením konkrétnych odborných argumentov, na základe ktorých bol odborný lekársky záver vyvodený, čo v danom prípade v spisovom materiáli absentovalo. Je vecou správneho orgánu vyžadovať, aby odborné posudky, ktoré sú podkladom pre jeho ďalšie rozhodovanie, boli po obsahovej stránke náležite vyčerpávajúce a boli tak relevantným podkladom pre vyvodenie právnych záverov samotného správneho orgánu a aby boli zachované práva posudzovaných osôb. Rozhodnutie žalovaného nespĺňa kritériá plynúce z § 46 a § 47 Správneho poriadku. Pri vypracovaní lekárskeho posudku boli použité staré lekárske posudky a správnym orgánom neboli žiadané nové. Lekársky posudok bol vypracovaný v rozpore s § 11 zákona č. 447/2008 Z.z., pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu, v posudku sú iba formálne prepísané všetky žalobcom predložené lekárske správy, ktoré vôbec neboli zohľadnené pri posudzovaní žalobcu. Posudkoví lekári v lekárskejších posudkoch síce popísali objektívne nálezy, lekárske správy z odborných vyšetrení žalobcu, avšak v záveroch posudkov neuviedli, ktoré konkrétne odborné vyšetrenie a aký konkrétny popis zdravotného stavu a diagnostický záver odôvodňuje stanovenie hlavnej diagnózy astma bod A1-B1 a neustanovenie ako hlavnej diagnózy uvedenej v posudku pod bodmi A2-B2. Jediný zohľadnený doklad predstavuje MRI vyšetrenie z 19. augusta 2015, ktoré bolo vykonané po operácii, ktorá bola indikovaná pre veľmi nepriaznivý zdravotný stav, a to herniáciu medzistavcových platničiek C3/4 a C4/5 s útlakom miechy. Operácia bola nevyhnutným úkonom na zmiernenie ťažkých následkov choroby, takže konštatovanie po tak vážnej operácii, že zasahovanie medzistavcových platničiek C3/4 a C4/5 do chrbticevého kanála je zmiernené a je dôkazom zlepšenia zdravotného stavu žalobcu, je zavádzajúce a nepravdivé. Teda operáciou došlo po ťažkom stave k zmierneniu príznakov choroby v roku 2015, avšak v rokoch 2016 a 2017 v zmysle novších lekárskejších náleзов dochádza k zhoršeniu zdravotného stavu, tieto vyšetrenia boli iba do rozhodnutia a lekárskeho posudku prevzaté, avšak nebolo odôvodnené, prečo na ne nebolo

prihliadnuté a zdravotný stav bol posudzovaný opätovne bez týchto nálezov. Posudkoví lekári tiež nevzali do úvahy lekárske správy neurochirurga MUDr. T. z 22. augusta 2016, MUDr. T. z 28. augusta 2017, neurologické vyšetrenie MUDr. Y. z 05. januára 2016 a 15. februára 2016 a tiež ortopéda MUDr. I. z 15. februára 2016. Uviedol, že jeho zdravotný stav spĺňa všetky znaky druhu zdravotného postihnutia podľa kapitoly XII, časť A, položka č. 1 písm. d/ prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z., teda stavy po operácii chrbtice a medzistavcových platničiek, rozsiahle degeneratívne zmeny III. a IV. stupňa s ťažkými poruchami funkcie (recidivujúcimi chronickými iritáciami nervov až radikulopatiami s motorickým deficitom na periférii trvalého charakteru, insuficiencia svalového korzetu), čomu zodpovedá miera funkčnej poruchy v rozsahu 50 až 60 %.

11. Rovnako vzhľadom na to, že rozhodnutie žalovaného bolo trikrát súdom zrušené, žalobca navrhol, aby za účelom objektívneho posúdenia zdravotného stavu žalobcu vykonané znalecké dokazovanie nezávislým odborníkom z predmetného odvetvia. Zdôraznil, že krajský súd sa nevysporiadal s tým, že žalovaný neodôvodnil tú skutočnosť, že žalobca je po operácii medzistavcových platničiek, pre zhoršujúci sa stav nie je ďalšia operácia možná, jeho ochorenie je chronické, poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou (MUDr. T., 22. august 2016), diagnostikovaná mu je radikulopatia, lekárske správy obsahujú údaje o útlaku nervov (progresia) s poruchou kinetiky (MUDr. I., 15. február 2016, MUDr. Y., 05. január 2016) a koordinácie (MUDr. T., 28. august 2017) s poukazom na definíciu insuficiencie ako nedostatočnosti, zlyhávania svalového korzetu. Z rozhodnutia žalovaného a posúdenia posudkovými lekármi nie je zrejmé, prečo nebol zaradený do kapitoly XII, časť A, položka č. 1 písm. d/ prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z.z. V tomto smere aj s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 3Sžo/83/2010) považoval rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné.

12. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 02. októbra 2020 s tým, že plne sa stotožnil so závermi, ku ktorým dospel vo svojom rozsudku krajský súd, napadnuté rozhodnutie považoval za vecne správne a vydané v súlade so zákonom č. 447/2008 Z.z.

IV.

14. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 10. októbra 2020 na vedomie.

V.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

16. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

17. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

18. Z vyššie citovaného odseku 2 vyplýva, že zákonodarca upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré následne aj dokončí.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

23. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

24. Podľa § 199 ods. 1 písm. d/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

25. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 12. júla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2019/210, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranou nad Topľou zo 04. augusta 2015, Číslo: VT1/OPPNKAPČ/SOC/2015/36507-0005. Týmto rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 16 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. nevyhovel žiadosti žalobcu o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom z 10. júla 2015. Dôvod rozhodnutia spočíval v tom, že u žalobcu sa nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, nakoľko zo strany posudkového lekára mu bola stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 30 % podľa kapitoly XII, časť A, položka č. 1 písm. b/ prílohy č. 3 k menovanému zákonu.

26. Zákon č. 447/2008 Z.z. upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50 %.

28. Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., funkčná porucha je nedostatok telesných schopností, zmyslových schopností alebo duševných schopností fyzickej osoby, ktorý z hľadiska predpokladaného vývoja zdravotného postihnutia bude trvať dlhšie ako 12 mesiacov.

29. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., posudková činnosť na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu je lekárska posudková činnosť a sociálna posudková činnosť.

30. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu, sociálny pracovník príslušného orgánu a iní prizvaní odborníci najmä z oblasti stavebníctva, architektúry, ergoterapie a pomôcok.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., lekárska posudková činnosť na účely tohto zákona je
a/ hodnotenie a posudzovanie zdravotného stavu, jeho zmien a porúch, ktoré podmieňujú zdravotné postihnutie fyzickej osoby,
b/ určovanie miery funkčnej poruchy.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu. Posudkový lekár pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje najmä s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo a s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore pediatria, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť pre deti a dorast, alebo s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

33. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len "lekársky nález"), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1.

34. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., ak fyzická osoba v priebehu konania vo veciach kompenzácie, preukazu alebo parkovacieho preukazu predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nálezu, posudkový lekár túto zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku.

35. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., lekársky nález je na účely tohto zákona aktuálny, ak nie je starší ako šesť mesiacov.

36. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 447/2008 Z.z., posudkový lekár vychádza pri ďalšom posúdení zdravotného stavu z

a/ lekárskeho nálezu, z ktorého vychádzal pri poslednom posúdení zdravotného stavu, ak od tohto posúdenia neuplynulo viac ako šesť mesiacov a nie sú známe nové skutočnosti o zdravotnom stave, ktoré podmieňujú zmenu

1. určenej miery funkčnej poruchy,
2. odkázanosti na kompenzáciu alebo
3. zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 18,

b/ odborného lekárskeho nálezu lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore, ak pre ďalšie posúdenie zdravotného stavu nie je nevyhnutné vychádzať z lekárskeho nálezu.

37. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 447/2008 Z.z., posudkový lekár môže vychádzať aj z lekárskeho nálezu, ktorý je starší ako šesť mesiacov, ak je podľa posudkového lekára zdravotný stav fyzickej osoby chronický s trvalým poškodením a miera funkčnej poruchy je definitívna a od ďalšej liečby nemožno očakávať zlepšenie.

38. Podľa § 11 ods. 12 zákona č. 447/2008 Z.z., na účely preukazu lekársky posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

39. Podľa § 11 ods. 18 veta prvá zákona č. 447/2008 Z.z., ak je predpoklad, že dôjde k zmene určenej miery funkčnej poruchy, odkázanosti na kompenzáciu alebo zmene zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 18, posudkový lekár určí termín opätovného posúdenia zdravotného stavu a príslušný orgán vyzve fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím na opätovné posúdenie zdravotného stavu.

40. Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu posudkový lekár určuje mieru funkčnej poruchy v desiatkach percent podľa druhu zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 3.

41. Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., ak má fyzická osoba viac funkčných porúch, miera funkčnej poruchy sa určí podľa miery funkčnej poruchy zodpovedajúcej druhu zdravotného postihnutia s najvyšším percentuálnym ohodnotením.

42. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím príslušný orgán vyhotoví preukaz, ak z právoplatného rozhodnutia o peňažnom príspevku na kompenzáciu alebo z právoplatného rozhodnutia o preukaze vyplýva, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

43. Podľa § 57 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., fyzická osoba, ktorá je účastníkom právnych vzťahov vo veciach kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu, je povinná
a/ preukázať skutočnosti rozhodujúce na priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, na jeho výšku alebo výplatu,
f/ na výzvu príslušného úradu podrobiť sa vyšetreniu zdravotného stavu alebo podrobiť sa posúdeniu zdravotného stavu alebo opätovnému posúdeniu zdravotného stavu.

44. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z., na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní 50) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

45. Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní 50) sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

46. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

47. Podľa § 3 ods. 5 veta prvá Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

48. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

49. Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

50. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

51. Podľa § 34 ods. 3 Správneho poriadku, účastník konania je povinný navrhnúť - na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

52. Podľa § 34 ods. 4 Správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

53. Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

54. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

55. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.

56. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

57. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

58. Najvyšší správny súd z obsahu súdneho, ako aj pripojeného administratívneho spisu mal preukázané, že

- žalobca na predpísanom tlačive dňa 10. júla 2015 požiadal o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom,

- prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo 04. augusta 2015, Číslo: VT1/OPPNKAPČ/SOC/2015/36507-0005 nevyhovel predmetnej žiadosti žalobcu z 10. júla 2015

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril Lekársky posudok zo 04. augusta 2015, podľa ktorého záverov sa u žalobcu nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; zo strany posudkového lekára mu bola stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 30 % podľa kapitoly XII, časť A, položka č. 1 písm. b/ prílohy č. 3 k menovanému zákonu - poruchy chrbtice (v krčnej časti), stav po operácii medzistavcových platničiek bez ťažkej poruchy funkcie s radikulopatiami a motorickým deficitom na periférii trvalého charakteru],

- na odvolanie žalobcu druhostupňový správny orgán rozhodnutím z 26. októbra 2015, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/BEZ/2015/19379 zamietol žalobcom podané odvolanie a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 04. augusta 2015

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril Lekársky posudok z 19. októbra 2015, podľa ktorého záverov sa u žalobcu nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; zo strany posudkového lekára mu bola stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 30 % podľa kapitoly XII, časť A, položka č. 1 písm. b/ prílohy č. 3 k menovanému zákonu - poruchy chrbtice, stav po operácii medzistavcových platničiek bez ťažkej poruchy funkcie],

- na základe žaloby podanej proti druhostupňovému správne rozhodnutiu z 26. októbra 2015 Krajský súd v Prešove rozsudkom z 28. septembra 2016, sp. zn. 5S/43/2015 aj predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie

[Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie žalovaného ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keď mal preukázané, že z jeho obsahu nebolo dostatočne zrejmé, ako sa vyrovnal žalovaný so zásadnými námietkami žalobcu spočívajúcimi v tom, že predmetom posúdenia neboli všetky nálezy, ako aj s námietkou nesprávneho alebo neobjektívneho zaradenia zdravotného postihnutia žalobcu do príslušnej kapitoly],

- druhostupňový správny orgán následne po zrušení a vrátení veci rozhodnutím z 13. marca 2017, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2017/3552 odvolanie žalobcu opätovne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 04. augusta 2015

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril Lekársky posudok z 02. marca 2017, podľa ktorého záverov sa u žalobcu nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; zo strany posudkového lekára mu bola stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 40 % podľa kapitoly IX, položka č. 4 písm. c/ prílohy č. 3 k menovanému zákonu - bronchiálna astma, stredne ťažká perzistujúca astma],

- na základe žaloby podanej proti druhostupňovému správnenému rozhodnutiu z 13. marca 2017 Krajský súd v Prešove rozsudkom z 28. septembra 2017, sp. zn. 1Sa/11/2017 predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie

[Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie žalovaného ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nedostatočne zistený skutočný stav veci a z dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, keďže nebolo uložené žalobcovi zúčastniť sa posudzovania svojho zdravotného stavu a posudzovania podmienok pre rozhodnutie o jeho žiadosti. Mal preukázané, že záver posudkového lekára, že žalobca nie je odkázaný na kompenzáciu v oblasti mobility a nemá nárok na preukaz ŤZP nebol v odôvodnení dostatočne presvedčivo odôvodnený a takýto záver nevyplýval ani zo zisteného skutkového stavu. V závere žalovanému uložil povinnosť dôsledne sa zaoberať všetkými lekárskymi nálezmi, ktoré v konaní predložil žalobca pre posúdenie jeho zdravotného stavu a podmienok pre vydanie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím],

- druhostupňový správny orgán následne po zrušení a vrátení veci rozhodnutím zo 14. marca 2018, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2018/374 odvolanie žalobcu opätovne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 04. augusta 2015

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril Lekársky posudok z 09. februára 2018, podľa ktorého záverov sa u žalobcu nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; zo strany posudkového lekára mu bola stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 40 % podľa kapitoly IX, položka č. 4 písm. c/ prílohy č. 3 k menovanému zákonu - bronchiálna astma, stredne ťažká perzistujúca astma],

- na základe žaloby podanej proti druhostupňovému správnenému rozhodnutiu zo 14. marca 2018 Krajský súd v Prešove rozsudkom z 28. februára 2019, sp. zn. 8Sa/34/2018 predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie

[Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie žalovaného ako nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, nedostatočne zistený skutočný stav veci a z dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Podstata rozhodnutia súdu spočívala v preukázanej absencii úvahy správneho orgánu, akým spôsobom sa tento vysporiadal so skutočnosťou, že žalobca bol po operácii medzistavcových platničiek, pre zhoršujúci sa stav ďalšia operácia nie je možná, jeho ochorenie je chronické, má poškodenie krčnej medzistavcovej platničky s radikulopatiou, diagnostikovaná mu je radikulopatia, správy obsahujú údaje o útlaku nervov (progresia), poruche kinetiky a koordinácie s poukazom na definíciu insuficiencie ako nedostatočnosti, zlyhávanie svalového korzetu. Z rozhodnutia žalovaného a posúdenia posudkovými lekármi nebolo zrejmé, prečo nebol zaradený do kapitoly XII, časť A, položka č. 1 písm. d/ prílohy č. 3 k menovanému zákonu. V závere súd uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie žalovaného už bolo dvakrát súdom zrušené je potrebné, aby správny orgán z dôvodu objektívneho posúdenia zdravotného stavu žalobcu zvážil potrebu vykonania znaleckého dokazovania nezávislým odborníkom z predmetného odvetvia],

- žalovaný následne po zrušení a vrátení veci rozhodnutím z 12. júla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2019/210 odvolanie žalobcu opätovne zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zo 04. augusta 2015

[podklad pre vydanie predmetného rozhodnutia tvoril Lekársky posudok zo 04. júla 2019, podľa ktorého záverov sa u žalobcu nejednalo o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím; zo strany posudkového lekára mu bola stanovená miera funkčnej poruchy v rozsahu 40 % podľa kapitoly IX, položka č. 4 písm. c/ prílohy č. 3 k menovanému zákonu - bronchiálna astma, stredne ťažká perzistujúca astma].

59. Najvyšší správny súd po preskúmaní súdneho a pripojeného administratívneho spisu dospel k záveru o opodstatnenosti dôvodov uvádzaných žalobcom v kasačnej sťažnosti.

60. V správnom konaní správny orgán konajúci podľa ustanovení zákona č. 447/2008 Z.z. postupuje, okrem výnimiek plynúcich z vyššie citovaného § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z., podľa ustanovení Správneho poriadku, a preto povinnosťou správneho orgánu je postupovať v úzkej súčinnosti s účastníkom konania. Inštitút súčinnosti upravuje Správny poriadok v § 3 ods. 2, alebo v § 56 (s výnimkou § 33 ods. 2, ktorého aplikácia je vylúčená už menovaným ustanovením § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z.) a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinností. Účastník správneho konania má nielen právo navrhovať dôkazy, ale na potvrdenie správnosti svojho tvrdenia má súčasne aj povinnosť dôkazy správne mu orgánu predkladať, pričom nesplnenie tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmieňujúcej výsledok konania. Nesplnenie si tejto povinnosti však nezbavuje správny orgán zistiť vo veci skutočný stav, keďže túto povinnosť správne mu orgánu ukladá priamo zákonodarca v ustanovení § 3 ods. 5 veta prvá v spojení s § 32 ods. 1 Správneho poriadku. V tomto smere možno hovoriť o tzv. zásade súčinnostného hľadania materiálnej pravdy v správnom konaní (§ 3 ods. 2 a 5 Správneho poriadku). V prípade, ak účastník správneho konania zostane nečinný, táto skutočnosť nebráni správne mu orgánu v konaní ďalej pokračovať a vydať príslušné rozhodnutie.

61. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca na predpísanom tlačive dňa 10. júla 2015 požiadal o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom s tým, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo 04. augusta 2015, Číslo: VT1/OPPNKAPČ/SOC/2015/36507-0005 nevyhovel predmetnej žiadosti žalobcu z 10. júla 2015. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté celkovo štyrikrát, a to rozhodnutiami z 26. októbra 2015, z 13. marca 2017, zo 14. marca 2018 a naposledy tu preskúmaným rozhodnutím z 12. júla 2019; vo všetkých prípadoch bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a prvostupňové správne rozhodnutie zo 04. augusta 2015 potvrdené (bližšie pozri bod 58 tohto rozsudku). V predmetnej veci podklad pre vydanie tu preskúmaného rozhodnutia žalovaného z 12. júla 2019 predstavoval lekársky posudok zo 04. júla 2019, ktorý (v zmysle prílohy č. 2 k zákonu č. 447/2008 Z.z. upravujúcej náležitosti lekárskeho posudku podľa § 11 menovaného zákona) vo svojej obligatórnej časti - objektívny nález - obsahoval chronologický záznam odborných vyšetrení, z ktorých posudkový lekár vychádzal v rámci diagnosticko-funkčného hodnotenia a vyúsťujúceho do ustálenia klinickej diagnózy, druhu zdravotného postihnutia podľa prílohy č. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. a miery funkčnej poruchy v percentách. Z uvedenej časti je zrejmé, že posudkoví lekári vychádzali primárne z lekárskeho nálezu z oblasti všeobecného lekárstva, neurológie, neurochirurgie, ortopédie, imunoalergológie, tiež z oblasti internej a oftalmologickej, pričom všetky odborné lekárske nálezy pochádzajú z rokov 2015, 2016 a 2017. Podľa názoru najvyššieho správneho súdu, pokiaľ došlo k zrušeniu predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného zo 14. marca 2018 a k vráteniu veci na ďalšie konanie, správne konanie nebolo právoplatne skončené; práve naopak, správne konanie sa opätovne „otvorilo“ aj so všetkými k tomu prislúchajúcimi požiadavkami kladúcimi sa na kvalitu správneho procesu, a teda vrátane povinnosti správneho orgánu zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Uvedenú povinnosť zároveň podporuje aj požiadavka plynúca z § 11 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z., v zmysle ktorej pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár na účely preukazu vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu, ktorý podľa § 11 ods. 6 menovaného zákona je nález, ak nie je starší viac ako šesť mesiacov. V predmetnej veci tieto nálezy boli podstatne staršie ako šesť mesiacov, a preto nemožno aplikovať ani ustanovenie § 11 ods. 7 zákona, podľa ktorého posudkový lekár vychádza pri ďalšom posúdení zdravotného stavu z lekárskeho nálezu, z ktorého vychádzal pri poslednom posúdení zdravotného stavu, ak od tohto posúdenia neuplynulo viac ako šesť mesiacov a nie sú známe nové skutočnosti o zdravotnom stave, ktoré podmieňujú zmenu jednak určenej miery funkčnej poruchy, odkázanosti na kompenzáciu alebo zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 18 a jednak odborného lekárskeho nálezu lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore, ak pre ďalšie posúdenie zdravotného stavu nie je nevyhnutné vychádzať z lekárskeho nálezu. Rovnako na danú vec nemožno aplikovať § 11 ods. 8 zákona, podľa ktorého posudkový lekár môže vychádzať aj z lekárskeho nálezu, ktorý je starší ako šesť mesiacov, ak je podľa

posudkového lekára zdravotný stav fyzickej osoby chronický s trvalým poškodením a miera funkčnej poruchy je definitívna a od ďalšej liečby nemožno očakávať zlepšenie, nakoľko už z lekárskeho správ neurológa MUDr. Y. (z 01. decembra 2015, z 25. augusta 2015, z 05. januára 2016, z 15. februára 2016, z 09. augusta 2016, z 27. októbra 2016, z 19. januára 2017, z 10. marca 2017, zo 07. apríla 2017, z 30. júna 2017, z 23. augusta 2017, z 29. novembra 2017) vyplývalo, že stav žalobcu je v progresii, čoho dôkazom bola aj tá skutočnosť, že kým do 15. februára 2016 bola zo strany neurológa uvádzaná obmedzená rotácia a inklinácia v krčnom (C) segmente v rozsahu 1/3, v lekárskej správe z 09. augusta 2016 bolo už konštatované toto obmedzenie v rozsahu 1/2. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že žalovaný v predchádzajúcom konaní listom z 22. januára 2018 žalobcu predvolal na deň 30. januára 2018 a vyzval ho, aby si priniesol aj zdravotnú dokumentáciu od 19. októbra 2015. Obdobný postup žalovaného však vo vzťahu k vyhotoveniu lekárskeho posudku zo 04. júla 2019 nevyplýva.

62. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší správny súd dospel k záveru, že pri rozhodovaní správneho orgánu, respektíve pri zisťovaní podkladov pre vydanie napadnutého rozhodnutia vo veci žiadosti o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom došlo k pochybeniu spočívajúcemu v tom, že posudkoví lekári netrvali dôsledne na potrebe predloženia aktuálnych lekárskeho nálezov v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z., čo malo za následok nedostatočné zistenie skutkového stavu v súvislosti so zabezpečením podkladov rozhodnutia, čo je zároveň porušením všeobecnej povinnosti správneho orgánu v zmysle § 3 Správneho poriadku a zákonným dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1 písm. e/ SSP.

63. Najvyšší správny súd ako dôvodnú vyhodnotil tiež námietku žalobcu, podľa ktorej krajský súd pochybil, keď žalobcovi neumožnil záverečné zhrnutie svojich návrhov pred vyhlásením rozhodnutia, tak ako to predpokladá § 112 ods. 3 SSP, podľa ktorého na záver pojednávania vyzve správny súd účastníkov konania, aby sa vyjadrili k právnej stránke veci a predniesli svoj konečný návrh, čo samo o sebe zakladá samostatný dôvod zrušenia rozhodnutia krajského súdu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP. Avšak s ohľadom na to, že súd vzhľadom na danú vec iný dôvod majúci dosah až na samotné správne konanie, nepovažoval za hospodárne rušiť rozsudok krajského súdu len pre tento dôvod.

64. Vzhľadom na uvedené dôvody najvyšší správny súd využijúc pritom (aj vzhľadom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania podľa § 5 ods. 7 SSP) zákonom danú možnosť zmeny rozhodnutia krajského súdu a rozsudok krajského súdu postupom podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného z 12. júla 2019, Číslo: UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2019/210 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

65. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

VI.

66. O trovách konania rozhodol najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 2 SSP v spojení s § 467 ods. 1, § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní dosiahol úspech, priznal nárok na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

67. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.